W06.12.0190/III

Voorstel van wet

Wet op het leveren van gegevens ten behoeve van het biedboek voor de veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen (Wet aanvullende biedboekgegevens)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.
Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een verplichting op te leggen tot het leveren van bepaalde aanvullende gegevens voor het biedboek ten behoeve van de veiling van locaties langs Rijkswegen, teneinde de effectiviteit van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen te vergroten;
Zo is het, dat Wij, de Afdeling Advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal,
hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

In deze wet wordt verstaan onder:

a. *biedboek:* het biedboek als bedoeld in Artikel 5 van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen;
b. *doorzet:* het aantal verkochte liters motorbrandstoffen op de locatie;
c. *houder van gegevens:* degene die beschikt over de informatie die moet worden geleverd voor het biedboek;
d. *huurder:* de natuurlijke persoon of rechtspersoon die een locatie huurt of in erfpacht heeft van de Staat;
e. *jaarlijkse gebruiksvergoeding*: het bedrag dat een huurder per jaar aan de Staat moet voldoen voor het gebruik van een bepaalde locatie;
f. *kaartliters:* het aantal liters motorbrandstoffen dat via een merkgebonden kaart op de locatie is verkocht;
g. *locatie:* de locatie als bedoeld in Artikel 1 van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen;
h. *merkgebonden kaart:* een pas waarmee motorbrandstof kan worden getankt van één specifiek merk;
i. *Onze Minister:* Onze Minister van Financiën;
j. *shopomzet*: de totale omzet exclusief BTW van de locatie, met uitzondering van de omzet uit de verkoop van motorbrandstoffen;
k. *veiling:* de veiling van een locatie als bedoeld in artikel 5 van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen.

Artikel 2

1. De huurder is verplicht de gegevens voor het biedboek, genoemd in artikel 3, aan Onze Minister te leveren.
2. Indien huurder geen houder is van de gegevens, bedoeld in het eerste lid, dan levert hij uiterlijk 31 december van het jaar voorafgaande aan het veilingjaar informatie waarmee wordt aangetoond wie de houder van gegevens is.
3. Indien een ander dan de huurder houder van gegevens is, dan zijn de verplichtingen van de huurder van overeenkomstige toepassing op deze houder van gegevens.

Artikel 3

1. De gegevens, bedoeld in artikel 2, eerste lid, bestaan uit de volgende jaarlijkse onderdelen:
   a. de shopomzet;
   b. de doorzet; en
   c. het aantal kaartliters.
2. Onze Minister kan bij ministeriele regeling aanvullende gegevens vragen.
3. De gegevens, genoemd in het eerste lid, hebben betrekking op de laatste drie jaren voorafgaande aan het veilingjaar.
4. De doorzet en het aantal kaartliters worden uitgesplitst naar verkochte soorten motorbrandstoffen.
5. De huurder levert uiterlijk 1 april van het jaar van de veiling aan Onze Minister de gegevens, genoemd in het eerste lid, en eventuele door Onze Minister gevraagde aanvullende gegevens.
6. De gegevens, bedoeld in het eerste en derde lid, gaan vergezeld van een verklaring van een accountant of accountant-administratieconsulent als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek omtrent de juistheid van de gegevens. De kosten voor deze verklaring komen ten laste van de houder van gegevens.

Artikel 4

1. Indien de huurder de informatie en gegevens, bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid, niet, of gedeeltelijk niet, levert binnen de termijn van artikel 3, vijfde lid, dan legt Onze Minister hem een boete op.
2. De boete bedraagt één maal de jaarlijkse gebruiksvergoeding voor de locatie waarover de gegevens niet, of gedeeltelijk niet, geleverd zijn.
3. Voor het berekenen van de boete wordt de definitieve jaarlijkse gebruiksvergoeding over het jaar voorafgaand aan het veilingjaar als uitgangspunt genomen.

4. Het boetebesluit wordt bekendgemaakt in de Staatscourant zodra het boetebesluit formele rechtskracht heeft.

Artikel 5

Het biedboek vermeldt slechts de gemiddelden van de in artikel 3 genoemde gegevens over de verstrekte jaren.

Artikel 6

De verplichtingen van de huurder zijn van overeenkomstige toepassing op de wederpartij van de Staat bij een bestaande overeenkomst als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder a van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen.

Artikel 7

Deze wet wordt aangehaald als: Wet aanvullende biedboekgegevens.

Artikel 8

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Toelichting

Inleiding

Met dit wetsvoorstel wordt beoogd het leveren van bepaalde aanvullende gegevens ten behoeve van het biedboek voor de veiling van motorbrandstofverkooppunten te verplichten. Deze gegevens zijn nodig om potentiële kopers van motorbrandstofverkooppunten aan rijkswegen zo volledig mogelijk te informeren over het te kopen object. Uit onderzoek is gebleken dat het opnemen van deze gegevens in het biedboek de enige wijze is waarop de toegankelijkheid van de benzinemarkt voor nieuwkomers nog enigszins vergroot kan worden.

Algemeen

In het kader van het MDW-beleid (Marktwerking, Deregulering, Wetgevingskwaliteit) is in 1997 het *MDW-traject Benzine* opgestart met het doel een nieuwe uitgiftesystematiek te ontwikkelen voor de verkooppunten langs het rijkswegennet. Eén van de hoofddoelstellingen van het MDW-traject en de veilingsystematiek waarvoor gekozen is, is dat er meer marktwerking langs het rijkswegennet ontstaat. Het sluitstuk van de MDW-operatie was de in 2005 in werking getreden Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen. In die wet is de veiling van het huurrecht (maximaal 15 jaar) voor verkooppunten van motorbrandstoffen langs rijkswegen verankerd.

In het najaar van 2007 zijn de veilingen zoals deze sinds 2002 hebben plaatsgevonden geëvalueerd. De evaluatie richtte zich met name op de veilingmethode. In het evaluatierapport (bijlage bij *Kamerstukken II, 2007/08, 24 036, nr. 347*) wordt onder andere geconstateerd dat 'zittende partijen' in de veiling meer informatie hebben over de commerciële mogelijkheden die een locatie biedt dan de overige partijen. Hierbij noemt het rapport expliciet het doorzetvolume van brandstof, de hoeveelheid liters die kaarthouders tanken en de shopomzet. Het ontbreken van deze informatie leidt ertoe dat de overige partijen minder goed in staat zijn om een geïnformeerd bod te doen. Het beschikbaar komen van de aanvullende gegevens zal de informatievoorsprong van zittende partijen reduceren, hetgeen de concurrentie tijdens de veiling ten goede komt. Enkele marktpartijen menen dat het hier om bedrijfsvertrouwelijke informatie gaat. Het rapport stelt dat de NMa de vraag van bedrijfsvertrouwelijkheid en de hiermee verbonden mededingingsrechtelijke problematiek zou moeten beantwoorden. Mocht de NMa tot de conclusie komen dat deze problemen er niet of slechts in zeer beperkte mate zijn, dan is de aanbeveling van de opstellers van het rapport om in de toekomst bovenstaande aanvullende informatie in het biedboek op te nemen.

Naar aanleiding van het rapport is de NMa om advies gevraagd in 2008. Dit advies houdt in dat er vanuit mededingingsrechtelijk oogpunt in principe geen bezwaar bestaat tegen het opnemen van bepaalde bedrijfsgegevens in het biedboek (bijlage bij *Kamerstukken II, 2008/09, 24 036, nr. 362*). Het gaat daarbij om de volgende gegevens: doorzetgegevens van het benzinestation en de opbouw hiervan in termen van brandstofsoort, het aantal verkochte kaartliters en de shopomzet. Het kabinet heeft dit advies overgenomen en verwerkt in het kabinetsstandpunt over de

benzineveiling (*Kamerstukken II, 2007/08, 24036, nr. 347*). Ook de Kamer, middels de motie-Ten Hoopen, (*Kamerstukken 2007/08, 31200, nr. 21*) heeft het kabinet opgeroepen om te bewerkstelligen dat de zittende concessiehouders gegevens verschaffen over hun omzet om zo het veilingproces te bevorderen. Het onderzoek van 2009 van de Rijksuniversiteit Groningen in opdracht van de Tweede Kamer bevestigt dat dit een van de weinige mogelijkheden is ter verbetering van de veilingmethode gezien het juridische kader.

Met de sector is overleg gepleegd over het opnemen van meer informatie in het biedboek. Dit overleg heeft niet geleid tot afspraken om de gevraagde gegevens voor de biedboeken beschikbaar te stellen. Deze uitkomst is in 2010 per brief aan de Kamer meegedeeld (*Kamerstukken II, 2010/11, 24 036, nr. 378*). Het kabinet heeft toegezegd te onderzoeken welke maatregelen getroffen kunnen worden om partijen te bewegen deze informatie te leveren. Vanwege het gebrek aan bereidheid van de sector is besloten dat een aparte wettelijke grondslag gecreëerd zal worden om marktpartijen te dwingen tot levering van de aanvullende biedboekgegevens (*Kamerstukken II, 2010/11, 24036, nr. 378*). Dit wetsvoorstel bevat die grondslag.

Handhaving en uitvoering

Om te komen tot naleving van dit wetsvoorstel is gekozen om een gebod tot levering op te leggen voor bepaalde gegevens, waarbij wordt gesanctioneerd in het geval dat levering van deze gegevens niet, of niet volledig, op tijd geschiedt. Voor de keuze van een sanctiestelsel is de kabinetsnota *Sanctiestelsel keuze* (*Kamerstukken II 2008/09, nr. 31 700 VI D, Brief van de minister van Justitie*) als uitgangspunt genomen.

In deze Kabinetsnota wordt onderscheid gemaakt tussen een gesloten context en een open context. In het geval van een open context is er sprake van een rechtsbetrekking tussen burger en overheid die van algemene aard is. In een open context geldt een rechtsregel altijd en geldt deze voor een grote, algemene groep mensen. Dit type algemene rechtsregels dient volgens de kabinetsnota te worden gesanctioneerd door middel van het strafrecht. In het geval van een gesloten context is er meestal sprake van een specifieke rechtsbetrekking tussen een burger of een bedrijf en de overheid. Vaak betreft dit ook rechtsbetrekkingen waarbij bijvoorbeeld vergunningen nodig zijn, of waarbij sprake is van belastingheffing. In een dergelijke context handhaaft het desbetreffende bestuursorgaan de regel in kwestie omdat het beter zicht heeft op de naleving van de regels dan een buitenstaander.

In de Kabinetsnota worden twee kenmerken genoemd voor een gesloten context. Het eerste kenmerk is het bestaan van een gespecialiseerd orgaan dat met de uitvoering van bepaalde wetten is belast en als gevolg daarvan ook te maken heeft met een afgebakende doelgroep. Het tweede kenmerk is dat tussen het orgaan en de doelgroep verbindingen zijn ter uitvoering van een wet of wettelijke bepalingen.

In de relatie tussen houders van gegevens en de minister van Financiën wordt voldaan aan de kenmerken van een gesloten context. Hoewel de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen van privaatrechtelijke aard is, is er sprake van een gespecialiseerd orgaan op het gebied van deze wet, de minister van Financiën, en een hele specifieke doelgroep. Met dit

wetsvoorstel wordt het verstrekken van aanvullende biedboekgegevens via de bestuursrechtelijke weg geregeld omdat dit niet mogelijk bleek via de privaatrechtelijke weg. Daarom is voor de sanctionering van het niet verstrekken van de gevraagde gegevens gekozen voor een bestuursrechtelijke handhaving in de vorm van een bestuurlijke boete.

Administratieve Lasten

In dit wetsvoorstel worden gegevens gevraagd die reeds bij betrokkenen bekend zijn en die ook jaarlijks worden gecontroleerd door een accountant. Er is hier daarom geen, of in zeer beperkte mate, sprake van een lastenverzwaring voor partijen.

Consultatie

De consultatie van marktpartijen heeft plaatsgevonden in oktober 2011. Voor deze consultatieronde is gebruik gemaakt van internetconsultatie. Bij deze consultatie is van alle belangrijke marktpartijen en marktorganisaties een reactie ontvangen. Een aantal partijen staat negatief en andere positief tegenover het wetsvoorstel. Dit is met name afhankelijk van het effect dat men van het voorstel verwacht en de positie die de betreffende partijen innemen.

Als gevolg van de consultatie is het voorstel nogmaals onder de loep genomen en is een aantal wijzigingen doorgevoerd om het voorstel duidelijker en beter uitvoerbaar te maken.

De wijzigingen die als gevolg van de consultatie zijn doorgevoerd betreffen met name degene die verplicht wordt de biedboekgegevens te leveren. Partijen hadden grote bezwaren tegen het opleggen van de verplichting aan de huurder alleen. Partijen waren bang dat zij beboet zouden kunnen worden voor het niet-leven van informatie waar zijn geen beschikking over hebben. Dit was een terecht bezwaar, daarom is artikel 2 ingrijpend gewijzigd.

In het huidige voorstel wordt daarom de huurder wel verondersteld houder van gegevens te zijn, maar heeft hij gelegenheid aan te geven dit niet te zijn en degene aan te wijzen die wel houder van gegevens is. Op deze wijze is het altijd mogelijk aan te wijzen wie houder van gegevens is, maar wordt tegelijkertijd voorkomen dat een huurder een verplichting krijgt opgelegd waaraan hij niet kan voldoen.

Overige wijzigingen naar aanleiding van de consultatie betreffen met name de aanscherping van de terminologie.

Afzonderlijke regeling

Voorgesteld wordt de regels omtrent het verstrekken van de biedboekgegevens neer te leggen in een afzonderlijke wet. Het opnemen van deze gegevens in de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen is niet gewenst om een aantal redenen. Ten eerste is de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen een codificatie van een aantal convenanten die de overheid tussen 2000 en 2004 heeft gesloten met de partijen die actief zijn op de benzinemarkt. Deze convenanten zijn nog steeds geldig. Zoals ook wordt aangegeven in de Memorie van Toelichting is de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen

dan ook geen vrije schepping, maar wordt zij beheerst door de convenanten (*Kamerstukken II, 2004/05, 29 951, nr. 3, blz. 5*). Het wijzigen van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen door het toevoegen van de regels kan door de marktdeelnemers worden geïnterpreteerd als het niet nakomen van de convenanten met alle gevolgen van dien.

Ten tweede past deze regeling naar haar aard bovendien niet in de bestaande Benzinewet. De huidige Benzinewet is een zuiver privaatrechtelijke regeling (*Kamerstukken II, 2004/05, 29 951, blz. 1-2*). In die wet wordt geregeld dat locaties worden verhuurd door de Staat, op basis van een privaatrechtelijke overeenkomst. Ook de verdeling door middel van een veiling is privaatrechtelijk geregeld. In een dergelijke privaatrechtelijke regeling past het niet een bestuursrechtelijk sanctiemechanisme in te voeren.

Artikelsgewijs

Artikel 1

b. shopomzet

Potentiële kopers moeten de verdiencapaciteit van de betreffende locatie goed in kunnen schatten, waardoor het van belang is dat naast de benzineverkoop ook de omzet van de overige activiteiten op de locatie bekend is. Deze definitie is aangepast aan de hand van de consultatieronde. Dit om duidelijker te maken dat alle activiteiten die op een locatie worden verricht onder deze definitie vallen.

c. doorzet

Dit betreft het aantal verkochte liters motorbrandstof per jaar. Hierbij worden alle soorten motorbrandstof meegerekend.

d. houder van gegevens

De houder van gegevens kunnen verschillende (rechts)personen zijn. Aangenomen wordt dat de houder van gegevens in ieder geval altijd de feitelijke exploitant van het motorbrandstofverkooppunt is. De houder van gegevens kan de huurder zijn, maar het kan ook een onderhuurder zijn, of een persoon die via een andere constructie exploitant is van een motorbrandstofverkooppunt.

e. huurder

De huurder is de wederpartij van de Staat in de huurovereenkomst volgens de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen.

f. jaarlijkse gebruiksvergoeding

De jaarlijkse gebruiksvergoeding is opgebouwd uit een vaste, op de objectieve locatiewaarde gebaseerde, component en een variabele component gebaseerd op de actueel verkochte liters. Bij

de objectieve locatiewaarde wordt onder meer rekening gehouden met de ligging, de grootte, de zichtbaarheid, het aantal rijbanen en de passantenstroom. Dit geldt ook voor locatiehouders die hebben gekozen voor de erfpachtconstructie.

g. kaartliters

Hier is heel bewust de keuze gemaakt alleen liters mee te tellen die zijn getankt op zogenaamde merkgebonden kaart. Dit zijn tankkaarten waarmee alleen bij een motorbrandstofverkooppunt kan worden getankt met een specifiek brandstofmerk. Met deze tankkaarten kan het meeste gestuurd worden met betrekking tot de plaats waar getankt wordt.

Liters brandstof die zijn getankt met een tankpas die niet merkgebonden is, vallen niet onder het begrip kaartliters. Niet merkgebonden tankpassen kunnen bijvoorbeeld tankpassen van leasemaatschappijen zijn waarmee bij meerdere merken getankt kan worden. Ook liters brandstof die met een gewone, door een bank of kredietverstrekker uitgegeven, credit- of debetkaart worden betaald vallen niet onder het begrip kaartliters.

h. merkgebonden kaart

De wijze waarop de betaling voor de getankte liters brandstof wordt geregeld bij merkgebonden kaarten is niet van belang. Het gaat om een kaart die is uitgegeven door een specifieke oliemaatschappij of een specifiek merk en waarmee alleen bij een specifiek merk getankt kan worden. Dergelijke kaarten bezitten mogelijk ook andere functionaliteiten dan de mogelijkheid om te kunnen tanken. Dit is niet van belang voor het meetellen van deze kaarten. Indien de kaart de eigenschap bezit zoals in de definitie aangegeven is dat voldoende.

j. shopomzet

Aangezien in de shop zowel producten met het lage als hoge BTW-tarief verkocht zouden kunnen worden, bestaat er voor de bieder meer duidelijkheid indien het biedboek de netto-omzet vermeldt. Daarom is gekozen voor de verplichting de bedragen exclusief BTW aan te leveren.

Artikel 2

Eerste lid

Het verplicht verstrekken van de gegevens genoemd in artikel 3 laat onverlet dat huurders op dit moment al een aantal gegevens aan de minister verstrekken ten behoeve van het biedboek op basis van gemaakte afspraken. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling van dit wetsvoorstel om het verstrekken van gegevens volgens deze afspraken tot een wettelijke plicht te maken. Het is echter ook uitdrukkelijk niet de bedoeling dat huurders in het vervolg alleen de gegevens gaan verstrekken waartoe ze wettelijk verplicht zijn. De gegevens die volgens de eerdere afspraken verstrekt worden zijn ook van groot belang voor het biedboek. Dit wetsvoorstel laat naleving van de bestaande afspraken daarom onverlet.

In het geval van de gegevens genoemd in dit wetsvoorstel is het echter noodzakelijk gebleken het verstrekken van bepaalde gegevens wettelijk verplicht te stellen omdat het, zoals eerder opgemerkt, niet mogelijk is gebleken met de verschillende betrokken partijen tot een overeenkomst te komen.

Tweede en derde lid

De verplichting om biedboekgegevens te leveren ligt in eerste instantie bij de huurder van het motorbrandstofverkooppunt. In de praktijk heeft deze echter niet altijd de gevraagde informatie onder zich. Dit is bijvoorbeeld het geval als de huurder niet zelf het motorbrandstofverkooppunt exploiteert. Om te voorkomen dat de huurder verplichtingen opgelegd krijgt waaraan hij niet kan voldoen wordt daarom in het tweede lid de mogelijkheid opengehouden voor de huurder om aan te geven wie de feitelijke exploitant van het motorbrandstofpunt is.

Door aan te tonen wie de feitelijke exploitant is, kan de huurder de verplichting tot het leveren van de informatie overdragen op de feitelijke exploitant. Huurder moet de informatie over de feitelijke exploitant wel op tijd leveren, anders blijft hij verantwoordelijk voor het leveren van de biedboekgegevens. De termijn die hiervoor is gekozen is zodanig dat de feitelijke exploitant, of de houder van informatie, voldoende gelegenheid heeft te voldoen aan zijn verplichtingen voor het leveren van Biedboekgegevens. Levert de huurder de informatie over de feitelijke exploitant niet binnen de termijn, dan blijft de verplichting om biedboekgegevens te leveren bij de huurder rusten.

Ook in het geval dat de feitelijke exploitant wisselt in de drie jaren voorafgaande aan de veiling biedt dit artikel uitkomst. De degene die voor het laatste gedeelte van de drie jaar houder van gegevens is kan dan aangeven welke (rechts)persoon houder is van de gegevens over de resterende periode. Als hij dat voldoende weet aan te tonen kan hij de verplichting tot het leveren van de vroegere gegevens overdragen aan deze andere (rechts)persoon.

Artikel 3

Eerste en derde lid

De gegevens die worden gevraagd betreffen de drie jaren voorafgaand aan het veilingjaar van de betrokken locatie. Dit om te voorkomen dat tussen locaties geschoven wordt met de kaartliters.

De doorzetgegevens en kaartliters worden uitgesplitst naar type motorbrandstof.

Tweede lid

Het tweede lid biedt de ruimte om aanvullende informatie te vragen in het geval dat deze informatie nodig blijkt te zijn om het doel van dit wetsvoorstel te bereiken. Deze bevoegdheid wordt gegeven aan de minister van Financiën.

Vijfde lid

Op dit moment worden een aantal gegevens al door de huurders geleverd. De termijn die daarvoor wordt aangehouden is 1 april. Gezien het feit dat huurders in staat zijn gebleken die termijn te halen voor de overige informatie, wordt aangesloten bij deze termijn.

Artikel 4

Boete

Indien een huurder de gevraagde informatie niet of niet tijdig levert krijgt deze een bestuursrechtelijke boete opgelegd. De hoogte van deze boete wordt vastgesteld op één maal de jaarlijkse gebruiksvergoeding voor de locatie in kwestie. De jaarlijkse vergoeding wordt gebaseerd op een aantal kenmerken die de verdiencapaciteit van een locatie bepaalt. Deze kenmerken zijn onder andere het aantal liters motorbrandstoffen dat per jaar verkocht wordt, de grootte van de locatie en de passantenstroom. Door dus één maal de jaarlijkse vergoeding als boete te nemen wordt de hoogte van die boete gelieerd aan de verdiencapaciteit en daarmee indirect de marktwaarde van de locatie. De jaarlijkse gebruiksvergoedingen variëren ten tijde van dit voorstel van enkele duizenden euro's tot circa vijfhonderdduizend euro.

Door de boete op deze manier te berekenen wordt aan een aantal belangrijke eisen voor boeteoplegging voldaan. Het belangrijkste is dat een boete proportioneel moet zijn en tegelijkertijd ook effectief. Voornamelijk de proportionaliteit van de boete is in dit geval lastig gebleken. Doordat er grote verschillen zijn tussen de huurders van locaties kan een uniforme boete voor de één een schijntje zijn en voor de ander een faillissement betekenen. Doel is om de hoogte van de boete op een zodanige manier vast te stellen dat deze voor alle partijen als een sanctie wordt gevoeld, zonder dat dit leidt tot grote financiële problemen. Met deze wijze van boetebepaling wordt niet zo zeer naar de (kapitaalkracht) van de overtredende partij gekeken, maar naar een aan de waarde van de locatie gerelateerd bedrag. Hiermee wordt de hoogte van de boete dus afhankelijk gesteld van de waarde/aantrekkelijkheid van de locatie.

Indien er twee of meer houders van gegevens zijn, dan wordt een boete alleen opgelegd aan diegene die de gegevens niet, of gedeeltelijk niet, levert. Als meerdere houders van gegevens de gegevens niet, of gedeeltelijk niet, leveren, dan wordt aan ieder afzonderlijk de boete opgelegd. Dit om te voorkomen dat de boete door verdeling teveel versnipperd raakt en haar effectiviteit verliest.

Openbaarmaking boete: Het sanctiestelsel wordt geacht effectiever te zijn als het gecombineerd wordt met het openbaar maken van de boete. Het is namelijk mogelijk dat bedrijven de boete voor lief nemen, maar dat het publiceren van het opleggen van deze boete hen er toch toe doet besluiten volgens het wetsvoorstel te handelen.

Zorgvuldigheid moet als uitgangspunt dienen bij openbaarmaking. Een besluit tot het opleggen van een boete wordt niet direct openbaar gemaakt. Openbaarmaking volgt pas nadat alle proceduremogelijkheden zijn benut en het besluit formele rechtskracht heeft gekregen. Als een bedrijf niet in bezwaar komt tegen het besluit wordt pas overgegaan tot publicatie als de

bezwaartermijn is afgelopen. Als een bedrijf wel in bezwaar komt en een eventuele verdere rechtsgang bewandelt, wordt het besluit pas gepubliceerd als het stand heeft gehouden en onaantastbaar is geworden.

Artikel 5

In verband met de bedrijfsvertrouwelijkheid van de gegevens die worden verstrekt aan Onze Minister is ervoor gekozen om in het biedboek alleen de gemiddelden over drie jaar te vermelden. Zodoende wordt een indicatie van de omzet van de locatie op verschillende onderdelen gegeven, zonder direct de precieze informatie per jaar bloot te geven. Dit laat onverlet dat huurders de volledige gegevens over de drie jaren voorafgaand aan het veilingjaar aan Onze Minister dienen te verstrekken. Het feit dat hier sprake is van een meerjarig gemiddelde geeft overigens ook minder bezwaren op het gebied van de bedrijfsvertrouwelijkheid van gegevens. Daarnaast betreft het hier gegevens over het verleden. Ook dat vermindert de bezwaren aanzienlijk.

Artikel 6

Op dit moment bestaan nog meerdere soorten overeenkomsten naast elkaar op het gebied van het gebruik van locaties. Naast de overeenkomsten volgend uit de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen, waar men in principe huurder wordt en kan kiezen voor een erfpachtconstructie bestaan op dit moment nog een aantal andere mogelijkheden om een locatie uit te baten. Dit zijn altijd bestaande overeenkomsten op locaties die nog niet volgens de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen geveild zijn. Deze bestaande overeenkomsten worden te zijner tijd beëindigd met het plaatsvinden van de veiling. Waarna een nieuwe overeenkomst, zoals bedoeld in artikel 3 van de Wet tot veiling van bepaalde verkooppunten van motorbrandstoffen, wordt gesloten met betrekking tot de betreffende locatie. Na veiling kan alleen nog gekozen worden tussen huur of erfpacht.

De Staatssecretaris van Financiën,

F.H.H. Weekers